

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lacrimæ Orbis Universi, Post Primam Protoparentum
nostrorum E Paradiso Exulum culpam, exortæ, In
Universim Genus Humanum, traduce reatu propagatæ,
Ruptis animorum abyssis, Laxatis cordium fontibus, ...**

Schmucker, Mathias

Glacii, Anno 1689

Miserere mei Domine quoniam infirmus sum: sana me Domine quoniam
conturbata sunt ossa mea: Et anima mea turbata est valde, sed tu Domine
usque quo? Psal. 6.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38152

momento me tibi obligas, dum omni momento
 magna tua beneficia præstas. Sicut ergo nulla
 est, vel punctum in omni vita mea, quo tuo bene-
 non utar: sic nullum debet esse momentum, quo
 non habeam ante oculos in mea memoria, & te
 diligam ex omni fortitudine mea. Sed nec hoc
 nisi tu dederis mihi, cujus est omne donum bo-
 & omne datum optimum descendens à Patre lumi-
 apud quem non est transmutatio, nec vicissitudi-
 obumbratio: Non enim est volentis, neque curren-
 sed tui miserentis, ut diligamus te. Tuum est Do-
 hoc donum, cujus est omne bonum: jubes te di-
 da quod jubes, & jube quod vis.

Merere mei Domine quoniam infirmus
 sum: sana me Domine quoniam contur-
 bata sunt ossa mea: Et anima mea turba-
 ta est valde, sed tu Domine usque quo?
Psal. 6.

agrotabam & excruciabar, * accusans memet ip-
 sum solito acerbius nimis, ac volvens ac versans me
 vinculo meo, donec abrumperetur rotum, quo
 exiguo tenebar, sed tenebar tamen. Et instabas
 occultis meis Domine severâ misericordiâ, flagel-
 geminans timoris & pudoris, ne rursus cessarem,
 non abrumperetur id ipsum exiguum & tenue, quod
 auferat, & revalesceret iterum, & me robustius al-
 ligaret.

V 3

6. Augustinus Confess: cap. 11. lib. 8.

ligaret. Dicebam enim apud me intus : Ecce
 fiat, modò fiat. Et cum verbo jam ibam in pla
 Jam parè faciebam : & non faciebam : nec re
 tamen in pristina, sed de proximo stabam & resp
 Et idem conabar, & paulò minùs ibi eram, &
 minùs jam jamque attingebam & tenebam : &
 eram, nec attingebam, nec tenebam, hæsitans
 morti, & vitæ vivere, plùsq; in me valebat deterius
 tum, quàm melius insolitum, punctumq; ipsum ter
 quo aliud futurus eram, quantò propius admo
 tantò amphorem incuriebat, horrorem : sed non
 bat retro, nec avertebat, sed suspendebat. Re
 me nugæ nugarum, & vanitates vanitatum, &
 amicæ meæ, & succutiebat vestem meam carna
 submurmurabant : Dimittisne nos ? Et à momen
 non erimus tecum ultra in æternum ? Et à mo
 isto non tibi licebit hoc & illud ultra in æternum
 quæ suggerebant in eo, quod dixi hoc & illud
 suggerebant, Deus meus ? Avertat ab anima
 misericordia tua. Quas lordes suggerebant ? qua
 cora ? Et audiebam eas jam longè minùs, quàm
 dius, non tanquam liberè contradicentes, eundem
 viam, sed velut à dorso muslitantes, & disceden
 quasi furtim vellicantes, ut respicerem. Retra
 tamen me recunquantem abripere, atque excutere
 & transilire quo vocabar, cum diceret mihi con
 violenta : Purasne sine istis poteris ? Sed jam
 me hoc dicebat. Aperiebatur enim ab ea parte,
 tenderam faciem, & quò transire trepidabam

Ecce in plenas continentiam, Serena, & non dissolutè hilaris,
 in plene blandiens, ut venire, neque dubitarem, &
 nec recedens ad me suscipiendum & amplectendum piis
 & religiosis, plenas gregibus bonorum exemplorum. Ibi
 & pueri & puellæ; ibi iuventus multa, & omnis æ-
 tatis, & graves viduæ, & virgines anus, & in omnibus
 continentia nequaquam sterilis, sed fecunda ma-
 gisteriorum gaudiorum de maritate Domine. Et irri-
 ris me irrisione exhortatoria quasi diceret; Tu non
 timebis, quod isti & istæ? An verò isti & istæ in se-
 ipso possunt, ac non in Domino Deo suo? Domi-
 nus Deus eorum me dedit eis. Quid in te stas & non
 timeas? Projice te in eum, noli metuere, non se subtra-
 hatur, ut cadas. Projice te securus, excipiet & sanabit
 te. Et erubescbam nimis: quia illarum nugarum mur-
 mur adhuc audiebam, & cunctabundus pendebam. Et
 ait illi, quasi diceret: absurdesce adversus immu-
 ta illa membra tua super terram, ut mortificentur. Nar-
 rant tibi delectationes, sed non sicut lex Domini Dei
 est. Illa controversia in corde meo, non nisi de me
 solo adversus me ipsum. At Alipius affixus lateri meo,
 multati motus mei exitum tacitus operiebatur,

Meditatus sum nocte cum corde meo, &
 exercitabar, & scopebam spiritum meum.
 Nunquid in æternum projiciet DEUS:
 aut non apponet ut complacitior sit ad-
 huc? Aut in finem misericordiam suam